

maa han jo passe paa og selv forlange sig optagen, og saa vil Afgørelsen falde ved det Møde, der afholdes sidst i Marts, om han staaer til Restance, eller han ikke gør det. Det er altsaa rent formelle Hensyn, det ærede Medlem har draget frem, og der opnaas ganske det samme, naar man bliver staaende ved Flertallets Affattelse.

Saa kan jeg endelig ikke, uagtet jeg ikke ønsker at deltage i Debatten angaaende Ændringsforslag Nr. 1, lade være at modsigende den ærede Ministers Udtalelse om Principoverensstemmelsen imellem Københavns Valglov og Provinsernes Valglov, thi denne Principoverensstemmelse er ikke til Stede. Den ærede Minister fremhævede selv, at i de kommunale Skattelove for By og Land er der givet et Værn for de højst beskattede Vælgere, og saa vilde den ærede Minister dermed parallelisere vor københavnske Valglov, hvis Princip kun er dette, at de allermindste Skatteydere skulle ikke tages med, medens der, det tør jeg sige, i den nuværende københavnske Valglov ikke findes Spor af Værn for de højst beskattede. Det skulde naas ved Forholdstalsvalgmaaden at gøre det muligt for de højst beskattede at faa en Repræsentation i Forsamlingen, men de to Principper ere saa forskellige som vel muligt.

Indenrigsministeren (Bramsen): Maa jeg blot lige over for den sidste ærede Taler udtale, at jeg har tilfulde indrømmet, at der er Forskel mellem København og det øvrige Land, men jeg kan ikke andet end fastholde, at det Princip, som gaar gennem hele vor Skattelovgivning og hele vor kommunale Valglovgivning, baade i København og Købstæderne og paa Landet, og som jeg angav i mit første Foredrag, det Princip er der i de kommunale Valgregler givet Udtryk derigennem, at $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ af Vælgerklassen, de, der have de mindste Indtægter, ikke have nogen Indflydelse paa de kommunale Raads Sammensætning, hvorved der ubestrideligt er givet en større Indflydelse til alle de øvrige. Det kan ikke bestrides, at den Forskel, som er til Stede nu, ikke er af en principiel Beskaffenhed, eftersom det samme, som er Grundsynet for det øvrige Lands Valgregler, ogsaa er det for de københavnske, nemlig at den, der ikke har en økonomisk Interesse eller kun har den i meget ringe Grad, ikke skal have samme Indflydelse som den, der har det i højere Grad. Men om denne principielle Overensstemmelse har jeg tilladt mig at sige, at den vilde falde bort i det Øjeblik, man vedtog

det Forslag, som den sidste ærede Taler ogsaa er stemt for, at man skulde vedtage, og jeg tror ganske sikkert ikke, at det vil være muligt at modbevise Rigtigheden af min Paastand i saa Henseende.

Oct. Hansen: Da det Flertal i Udvalget, der har foreslaaet Ændringsforslag under Nr. 1, var saa ringe, maa jeg sige, at jeg smigrede mig med den Tanke, at vi endogsaa inden dette Lovforslag forlod dette Ting, kunde blive enige om det Punkt, som er af væsentlig Betydning, og derved Betingelserne for, at dette Lovforslag kunde blive til Lov i en nogenlunde nær Fremtid, være til Stede. Jeg tillod mig, da jeg første Gang havde Ordet, at sige, at jeg haabede og troede, at det virkelige ikke var Alvor med, at man nu vilde have den Ændring ind i Loven, som ligger i Ændringsforslaget under Nr. 1. De Herrer vide jo meget godt, at hvis denne Ændring fastholdes, bliver der ikke nogen Lov ud af dette Lovforslag, i alt Fald ikke i denne Samling, og saa gaa Forholdene videre her i København, saaledes som det ærede Medlem her foran mig (Bojsen) meget rigtigt har bemærket, at i Stedet for at faa det saaledes som det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) vil have det, et tilstrækkeligt Mindretal, et stærkt Mindretal, ender den Side, han interesserer sig for, de højst beskattede, med at faa 0 Repræsentanter. Det er det, de arbejde for. Jeg siger, at jeg havde glædet mig til, at hele denne Betragtning skulde kunne blive saa stærk hos de ærede Medlemmer, at de vilde se, hvad Betydning Forholdstalsvalg har, at det virkelig er et Gode, som det er værd at ofre noget for under den givne Situation. Jeg kan forsikre de ærede Medlemmer, at Oppositionen i København sætter ikke overmaade Pris paa denne Lov, den vilde maaske nu helst være fri for Forholdstalsvalgmaaden; det er naturligt, naar den mener, at de have Magten og kunne besætte hele Kommunalbestyrelsen, at de saa sige, at man ikke skal skænke Modstanderne en saadan Favør, da det vilde være urimeligt. Jeg har, som jeg udtalte ved 1ste Behandling, arbejdet for Forholdstalsvalgmaaden i mange Aar, og det vil jeg vedblive at gøre, fordi jeg anser det for et retfærdigt Princip, som det vil glæde mig at faa gennemført. Jeg siger, at jeg troede, at Tingene skulde kunne blive enige om virkelig at faa denne Lov gennemført, noget som vilde være nyttigt for begge Parter. Thi det er naturligvis ogsaa godt for